

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638141152/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

ærbødigt, at allerede hans Stemmes Klang øvede en velgjørende Indflydelse paa Margrethe.

»Jeg har en stærk Hovedpine,« sagde hun. »Nej, det er ikke det,« afbrød hun sig selv, »men Moder har Ret, jeg er meget barnagtig.«

Efter denne aabne Tilstaaelse, som nu syntes at gjøre ham til den Forlegne, gik de roligt ved Siden af hinanden.

»Jeg beder Dem tilgive mig, hvis det er mig, som . . . hvis jeg har . . . har forskrækket Dem ved at løbe saa hurtigt efter Dem. Jeg vilde ikke lade Dem gaae alene.«

»Jeg er virkelig ikke vred paa Dem, det er der jo aldeles ingen Grund til. Vil De blot love mig, ikke at ansee mig for et reent Barn,« føjede hun sagtere til, »og heller ikke fortælle Noget til de Andre.«

Han kunde høre paa Stemmen, at hun smilede ved de sidste Ord.

De havde nu naaet Havelaagen.

»Giv mig Deres Haand paa, at vi ere Venner,« sagde han.

Uden at svare, rakte hun ham sin lille Haand og mødte hans Blik; de smilede begge.

»Sig, at jeg kommer strax,« sagde hun og ilede derpaa op til sin Moders Lejlighed.

Han saae efter hende, til hun forsvandt i Døren, og gik derpaa op til de Andre.

Frucns værste Anelse var gaaet i Opfyldelse. Amtmanden blev der Aftenen over; men til al Lykke havde hun faaet den attraaede Kalkun fra Gjæstgivergaarden. Aftenen gik imidlertid fortræffeligt. Amtmanden var af Kanselliraaden bleven overrasket i at tage et Kys ude paa Gangen fra den smukke Stuepige, men havde ganske udslettet hans Frygt for at have sat sin høje Overordnede i Forlegenhed ved at tage Sagen fra den gemytlige Side og øjeblikkeligt forstaaet den Antydning om Fuldmægtigposten, der senere faldt, idet han ligefrem foreslog at give den til Christian, efter først at have konstitueret ham et Par Maanedre.

Ved Bordet var hans Højvelbaarenhed lutter Munterhed og Behagelighed, thi det var godt besat, og han var En af dem, for hvem det lønner sig, at en Huusmoder gjør Anstræng